

ČERVEN 2024

WARES

we are students

47

ROZHOVOR

se žáky devátých tříd

1. Máte za sebou přijímačky na střední školu. Byly těžké?

Čeština ani ne, ale matika byla těžká

Ne, zvládl jsem to celkem v pohodě.

Jo, přišly mi docela těžké, jsem ráda, že jsem to zvládla.

2. Jak se těšíte na střední školu?

Těším se, ale zároveň se trochu bojím.

Vůbec se netěším, ještě rok bych tu klidně zůstal.

Ale jo, těším se. Bude to pro mě něco nového.

3. Bude ti chybět naše škola?

Tak nevím jestli škola, ale určitě kamarádi a někteří učitelé.

No tak půl na půl.

Spíš kamarádi mi budou chybět.

4. Jaký předmět máš nejvíc rád?

Nejvíc mě baví tělocvik, ale i některé ostatní předměty mám ráda.

Docela mě baví čeština a nebo třeba chemie.

Mám ráda matiku, i když je někdy těžká.

J. Reisz, M. Tomčík 8.B

PREVENCE NA NAŠÍ ŠKOLE

Blíží se léto a s ním tolik očekávané prázdniny 😊
Užijte si volno, odpočiňte si a naberte síly na nový školní rok.
Obrazky níže vám mohou poskytnout inspiraci.

Mgr. Janíčková

LÉTO DŮVĚRY

pracovní list

Konečně, léto je tu! Pojd' spolu s námi využít čas odpočinku na prohloubení důvěry k sobě samé*mu i k tvým blízkým. Pomůže ti k tomu tento tvořivý pracovní list.

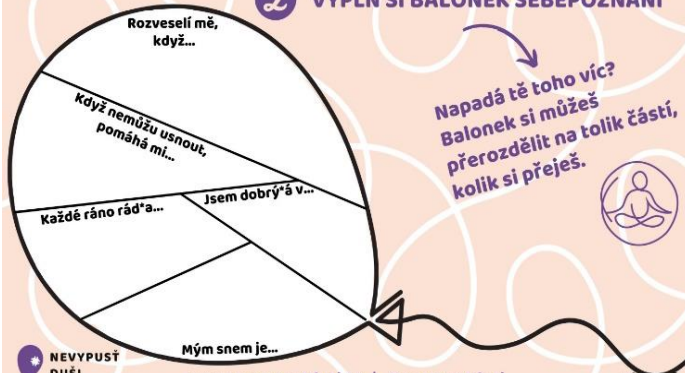
Abys ho mohl*a naplno využít, budeš potřebovat psací potřeby, pastelky nebo fixy a nůžky. Užij si tvoření! Přejeme ti hezké léto.

1 DOSPĚLÁCI, KTERÝM SE MŮŽU SVĚŘIT

2 VYPLŇ SI BALONEK SEBEPOZNÁNÍ

Napadá tě toho víc? Balonek si můžeš přerozdělit na tolik částí, kolik si přeješ.

NEVYPUSŤ DUŠI | www.nevypustdusi.cz | @nevypustdusi | strana 1

CHYŤTE SI SVOU LETNÍ HVĚZDU

LÉTO DŮVĚRY (pro děti a dospělé)

- Udělejte dobrý skutek**
Zkuste třeba odnést staré hračky na charitu.
- Zasad'te si rostlinku**
Starejte se o sazeničku a sledujte, jak roste.
- Naplánujte si výlet**
Jaká vysněná místa chcete prozkoumat?
- Vyrobte krabičku vzpomínek**
Plňte ji papírky s hezkými vzpomínkami.
- Vytvořte dáreček**
Obdarujte spolu někoho, koho máte rádi.
- Sdílejte fotky z dětství**
Jaké záliby jste měli v dětství společně?

Pokud tě něco trápí, můžeš i v létě zavolat na Linku bezpečí. Funguje zdarma, nonstop a anonymně. A mají i chat. 116 111

Nevíte, kterou aktivitu si vybrat? Zkuste si tento list vytisknout a poslepu na něj hodit obléžek. Třeba trefíte přesně tu správnou hvězdu.

NEVYPUSŤ DUŠI | www.nevypustdusi.cz | @nevypustdusi

LONDÝN

Ve dnech 5. – 11. 5. jsme s žáky druhého stupně vyrazili na poznávací zájezd Londýna. Celý výjezd si vzaly na „hrb“ paní učitelky Janíčková, Špitálská, Šulcová a Prošková, celkem vyjelo 49 žáků.

Na cestu jsme se vydali v neděli odpoledne autobusem a v pondělí nás Londýn přivítal svým typickým deštivým počasím. To nás ale neodradilo a vydali jsme se hned, byť unavení, po památkách, a to londýnským metrem. V tento den bylo určitě nejzajímavější muzeum voskových figurín Madame Tussaud. Poté jsme se městskou dopravou přesunuli na ubytování v hostelu Pax Lodge, které se nachází v klidné čtvrti Hampstead blízko centra. Na druhý den se počasí umoudřilo (a zůstalo slunečné až do konce našeho výletu) a my jsme se vydali objevovat krásy Windsoru a Oxfordu.

Třetí den byl opět ve znamení přesunů metrem a proslulými double-deckery. Viděli jsme například Buckinghamský palác, Big Ben, svezli se na London Eye, poflakovali se na Trafalgarském náměstí a celý den zakončili v Chinatown. Pátý den, tedy ve čtvrtek, jsme jeli autobusem na Beachy Head, kde jsme se prošli k vyhlídce na soustavu křídových útesů Seven Sisters a poté se přesunuli do Brightonu, jehož zajímavostí je molo Brighton Pier a Royal Pavilion. Poslední den jsme vyrazili naposledy do centra, zprvu do mrakodrapu Horizon 22, z jehož vyhlídky jsme se rozloučili s panoramaty Londýna. Následně jsme zamířili přes Tower Bridge do pevnosti Tower. Tam jsme si ověřili, že o krkavce je dobře postaráno, prohlídli si korunovační klenoty a další zajímavé expozice, jako například mučírnu. V podvečerních hodinách jsme se vydali na cestu domů. Na trajektu jsme dostali výbornou večeři a celou cestu domů jsme pospávali, protože jsme byli docela (dost) unavení.

Za celou dobu zájezdu jsme neslyšeli jedinou kritiku na naši výpravu, naopak, všichni naši nemalou skupinu chválili, jak vzorné a zodpovědné děti máme. Tímto bychom jim my, všechny paní učitelky, chtěly moc poděkovat za dodržování všech našich pokynů a jejich reprezentaci naší školy v zahraničí.

P.S. Až na ten binec v autobusu 😊

A. Janíčková

ŠKOLA V PŘÍRODĚ JESENICE POD KEMPEM

Letos v květnu se třetí třídy vypravily do školy v přírodě v Jesenici. Počasí nám přálo, a tak jsme si společně užili týdenní pobyt na čerstvém vzduchu. Plnili jsme enviromentální úkoly v podobě orientace v přírodě a lovení živočichů v rybníce. Navštívili jsme vlastivědné muzeum, rozvíjeli jsme nejrůznější kompetence a dovednosti. Nechyběly sportovní soutěže a závody. Sportovní areál nám umožnil plnit i dlouhodobý projekt ZDATNÍK. Prohlubovali jsme vzájemné vztahy mezi třídními kolektivy, učili se úctě, toleranci, pomoci i vzájemné sounáležitosti. Velká pochvala patří i našim paním vychovatelkám, které měly pro děti připravený každodenní odpolední i večerní program. Nejvíce budeme vzpomínat na ranní vstávání s kokrháním a zábavné hudební rozcvičky. Užili jsme si Šmoulů vesničku, hledání pokladu, zpívání u táboráku, stavbu domečků pro zvířátka, fotbal a další hry s míčem. Není divu, že dětem po aktivitách vyhládlo a jedly jako o závod. Závěrečná diskotéka na rozloučenou udělala tečku za naší skvělou školou v přírodě. Domů jsme přijeli zdraví, šťastní a naprosto spokojení.

Pedagogové a žáci 3. tříd

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

ZUZANA SEDLÁČKOVÁ

pondělí 13.5. 2024

Jeli jsme s autobusem 1 hodinu do Jesenice. počasí bylo slunečné. Bydlíme u lesa v budově. bydlí semnou Tomáška a Lisa ale chodím na návštěvy k ostatním kamarádkám.
PROGRAM: Šmoulí vesnice, v lese kámen Wiklam.

Likávaní s švihadleny.
Rýže s masem
sekaná s bramborovou kaší

úterý 14.5. 2024

Počasí: slunečno 21°C

JÍDLO: ^{kolínka} kvě na paprice a buchtičky se šedg.

Program: novnička

nová škola, dopis rodičů

badatelství a rybníka, polední klid ⇒ PIP! + po-

hled od rodiny

stavění lesních domečků,

soutěže o ceny, volno ⇒

házení balonů

PANI
SEDLÁČKOVÁ
7080 SUKŮVA
LITVNOV
49604

VEČER
UKLEBAVKA

Z. Sedláčková 3. B

RECENZE KNIHY

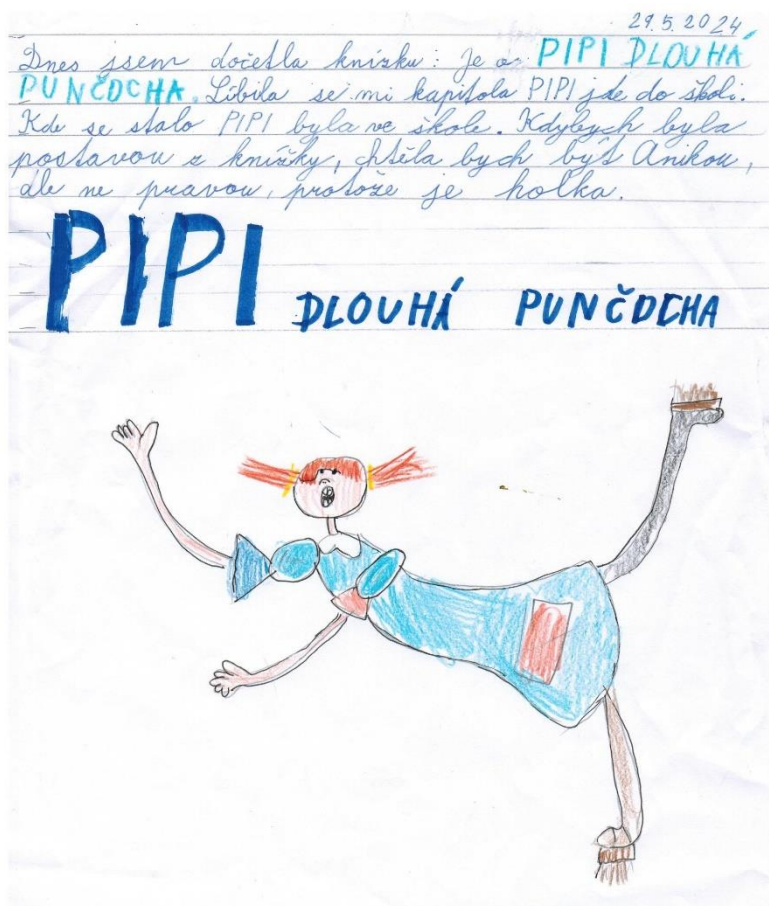
100 Přání

Autor: Erica Bertelegniová

Třináctiletá Aurora v neděli odpoledne vejde do nenápadného knihkupectví, kde najde prodavačku, která umí létat. Zjistí, že pod celým Římem se nachází vedení světa kouzel. Aby nikomu nic neřekla, dostala moc splnit 100 přání. 99 přání musí splnit kamarádům a ostatním a jedno poslední přání splní sama sobě.

Její bratr si přeje mnohdy zákeřná přání. Díky těmto přáním se dostává z průšvihů do průšvihů. Zažije výlet do Paříže a možná potká i první lásku.

K. a M. Hlaváčkovy 8. B

Z. Sedláčková 3. B

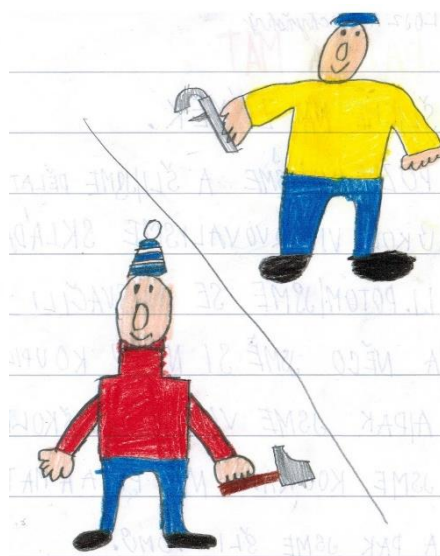
2.A NA VÝSTAVĚ

POCHOBRADKA 2.A

PAT A MAT

PIŠLI JSME NA VÝSTAVU.
HRABALI JSME LISTÍ.
LUŠTILI JSME TAJENKU.
PLNILI JSME ÚKOLY.
DÁVALI JSME PÍSMENA DO
TAJENKY.
HLEDALI JSME DESET ROZDÍLŮ.
SESTAVOVALI JSME VLASTNÍ PŘÍBĚH.

S. Pochobradská 2. A

A. Bechyňský 2. A

M. Ulrich, K. Arazim 2. A

INDIÁN

Jeli jsme na rúřovou u Děčína.

Pak jsme se nasvačili v kepe.

A potom začal program.

Dověděli jsme se že kepe starovělá indián

Potom jsme se navštívili pozdrav.

Pak jsme lancovali kolem bubny

A začal kvír.

Já s Veričou jsme měli tódli.

A já jsem si koupila máromek.

Pak jsme stříbtili z luky.

Potom černá brada napálil okeň.

M. Šestková 2. A

Not all foxes are villains

Once upon a time there was a fox, a fox that was well known for stealing. This fox's name was Shifty Fox and everyone hated him for his actions and looks.

Under all this red fur and wrong actions there is a small animal which wants to help others but everyone is blinded by the hatred they have for a shifty fox.

However, there was one person that liked the shifty fox, it was Miss squirrel. The shifty fox saved her from robbers at the local wood shop when he was buying wood planks to build a house.

From then on they became best friends and for the first time ever the shifty fox felt loved by someone.

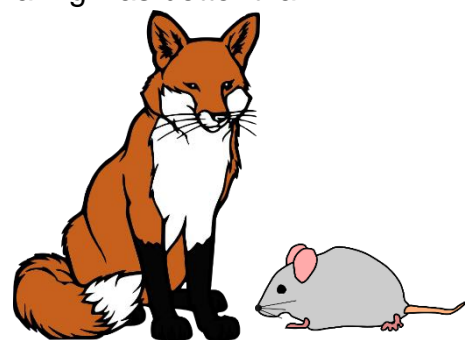

K. Nedvěďová, 8. C

The Tale of Shifty Fox

Shifty Fox found a berry bush. A little mouse asked him not to take the berries because they needed them. Shifty Fox found apples instead and shared them with the mice. They became friends and Shifty Fox learned that sharing was better than taking.

And they all lived happily ever after.

J. Elis, J. Elis, V. Novák 8. C

Shifty Fox

This fox was created based on scientific experiments that didn't turn out as expected. When the fox escaped, it began to hide in the forest and ambush and kidnap unsuspecting people walking in the forest.

What happens to the missing people? Nobody knows.

So, don't go into the forest, you do not know what's waiting for you there.

D. Kotrč, J. Vykouk 8. C

Wicked Witch Morgana

In a dark forest, wicked witch Morgana stole dreams to scare villagers. One night, she took a bright dream from a girl named Elara.

"Why do you scare us?" Elara asked kindly.

"I need power," Morgana said.

"There's more to life than fear..." Elara replied.

Touched by Elara's kindness Morgana's heart slowly began to change.

THE END.

V. Berková, N. Hájková 8. C

N. Hájková 8. C

RECEPT

Mrkvové muffiny

Budeme potřebovat:

- 400g mrkve
- 250g cukr krystal
- 400g polohrubé mouky
- 3 vejce
- 1 lžička skořice
- 1 prášek do pečiva
- 1 vanilkový cukr
- 1 lžička jedlé sody
- 200ml oleje

Postup:

V misce smícháme najemno nastrovanou mrkev, cukr, vanilkový cukr a vejčička.

V druhé misce smícháme mouku, prášek do pečiva, jedlou sodu a skořici. Obě směsi smícháme.

Přidáme olej a naplníme košíčky, pečeme v předehřáté troubě na 180 ° asi 25 minut.

K. Macháčková 8. B

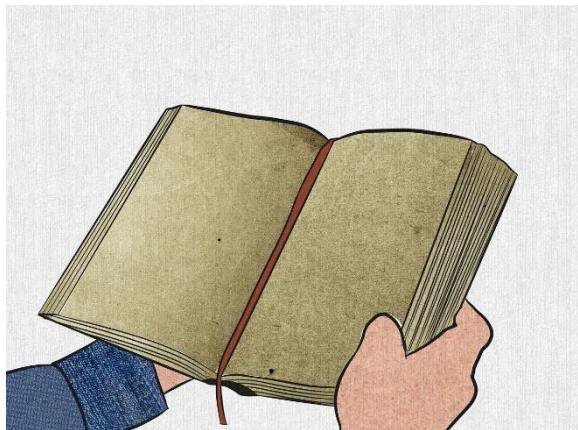
SOUTĚŽ

povídka

Ležím na zádech mezi trsy trávy a nechávám slunce malovat na má zavřená oční víčka. Léto už je skoro tu. Ptáci od brzkého rána zpívají, kvetoucí stromy nádherně voní, zkrátka období, jako z pohádky vystřižené. Avšak ani toto krásné roční období mě nedokáže odvést od těch děsivých myšlenek na to, jak málo času do konce školního roku zbývá. Vím, zní to celkem zvláště, netěšit se na letní prázdniny. Ale potom bych ho už — cosi mi zastínilo sluneční paprsky, co na mě dopadaly, protože všechny barvy z mých víček rázem zmizely. Otevřu jedno oko a spatřím Klárku, která se nade mnou sklání. „Nečekáš dlouho?” Usměje se. „Nene, jen chvíli. Sedni si.” Poplácám na místo vedle sebe, když už se taky posadím. Uvelebí se na dece a něco hledá ve své tašce. „A tady to je,” zaraduje se a vytáhne zmuchlaný kus papíru. „Přečteš si to, prosím?” Přikývnu, vezmu si od ní papír a začnu si v duchu číst:

Pokaždé co do místnosti vkročím
zabloudím hned k těm tvým očím
Ty však ale také
děláš doslova to samé
Koutky svých rtů ač se snažím
rovným směrem neudržím
Vidím, že ty taky ne
no to ještě aby ne
Nejsem si však zcela jistá
zda má hypotéza byla přesná

Zkouším zjistit jestli i ty
chováš ke mně stejné city
Ale těžko se to zkoumá
když jsi v lásce takovej ňouma
Já však nejsem o moc lepší
spíš jsem možná ještě horší
Protože když s tebou mluvím
s ostychem hned pohled sklopím
V tu chvíli jak když zastaví se čas
jako kdyby v krku zlomil se mi hlas...

„Tak co, myslíš, že je to na tu soutěž dobrý?” Nejistě si okusuje nehet na palci pravé ruky. „Dobrý? Klári, je to skvělý. Jen není to škoda pro takovýho blba, jako je zrovna Adam?” Nadšený výraz, který se jí na obličejí držel po celou dobu, teď úplně spadl. „Jak jsi poznala, že je to o něm?” Kuňkne. „To je fakt dobrej dotaz. Copak meleš v kuse o někom jiným, než o něm?” Obě dvě se začneme smát. Ach, kéž bych jí to mohla říct. Kéž bych jí i já mohla ukázat svou básničku bez toho, aniž bych se bála, že po jejím přečtení, by snad má nejlepší kamarádka odhalila mé nejtajnější tajemství. „Když ty jeho temný tůně, já se jich prostě nemůžu nabažít,” uchechtne se. Temné tůně, temné tůně. „a cos do tý soutěže napsala ty?” Jde o každoroční básnickou soutěž, kterou pořádá naše škola. A my jsme se obě jakožto

milovnice poezie samozřejmě přihlásily. „Něco o srnkách, co poprvé vidí v lese člověka, taková hloupost, ukázala bych ti ji, ale mám ji doma.“ Zalžu. Co to dělám? Klárce jsem nikdy o těchhle věcech nelhala. „Aha, škoda.“ Přikývne. Zbytek odpoledne jsme strávily dohadováním se o tom, kdo z naší školy by mohl letošní ročník soutěže vyhrát. Vždy jsem si přála vyhrát, ale s tím, co tam hodlám dát letos bych se měla spíš modlit, abych nevyhrála.

O týden později...

„Lauri,“ špitne Klárka. „No?“ Odpovím jí. „Dneska to vyhlásí o svačínovku v tělocvičně.“ Zašeptá mi do ucha během toho, co zápolím s rovníci. „To už?“ divím se, většinou vyhodnocení totiž trvalo tak dva, tři týdny minimálně. „Jo. Jsem fakt zvědavá, kdo to vyhraje, prej za to dostaneš i nějakou cenu.“ $5y - 2,7x = 0$ — to je asi blbost. Hned po skončení hodiny jsme se s Klárkou prodíraly davem, co se hrnul přímo do tělocvičny. Když se všichni usadili na zem, zástupce ředitele spolu s naší češtinářkou vystoupili na pódium.

„Dobrý den, všem zúčastněným i nezúčastněným,“ Vzal si hned slovo pan zástupce. „Jistě víte, proč jsme se tu dnes sešli. Po opravdu obtížném rozhodování — všechny odevzdané básně byly totiž velmi pěkné — jsme tu dnes s konečným vyhlášením vítěze naší básnické soutěže. Nejdříve bych ale rád poděkoval vám všem, co jste se zúčastnili. A i když jste možná nezvítězili, neznamená to, že vaše báseň nebyla dostačující. Já i má kolegyně, paní Komůrková, můžeme říct, že každá báseň, kterou jsme četli, byla opravdu velmi originální. Tak a teď už asi k tomu okamžiku na který všichni čekáme,“ Odmlčel se. „Vítězem letošní básnické soutěže se stává Laura Kratochvílová, se svou básní Oči nelžou! Lauro, pokud tu někde jsi, prosím, pojd' sem k nám.“

Cože? To se přece nemělo stát, to není možné!

„Na co čekáš, běž tam!“ Postrčí mě radující se Klára, která stojí hned vedle mě. Znovu se prodírám tím hlučným davem a mám pocit, že mi v krku uvízl obrovský suchý knedlík.

Když jsem se konečně dostala na pódium za obrovského a sálavého potlesku, přála jsem si jen, abych se vypařila. Jako pára nad hrncem. Oba dva učitelé mi potřásli rukou a podali mi diplom, na kterém byla i vytištěná má báseň. „A nyní, vám Laura svou báseň přednese. Prosím, Lauro, je to tvoje.“ Odstoupí od mikrofonu paní učitelka Komůrková. Nasucho jsem polkla a rozhlédla se kolem. Tolik očí jsem na sobě ještě nikdy necítila. Byly tak pronikavé a urputné. Nalevo od pódia stála Klára s telefonem namířeným přímo na mě. Skvělý, ještě ten trapas budu mít natočený.

No do háje. Hned několik hlav za Klárou, jsem zahlédla velmi známé oči. Adamovy oči. Díval se přímo na mě, a i bez toho, aniž by pohnul jediným svalem v obličeji jsem věděla, že se dívá s obdivem. Po chvíli jsem ale pohled odvrátila a zadívala se někam na druhou stranu tělocvičny.

„Ehm, Oči nelžou. Oči jsou tůně plné pravdy,
V nichž odhalíš i ty největší zrady.

Poví ti víc,
než co ústa dokážou říct.
A kéž bys ty dokázal v nich,
Vyčíst vše tak jako z knih.
Abych já ti v nich mohla psát,
o tom, jak celý svůj vesmír ti chci dát
v naději,
že mě máš opravdu rád.
Avšak v těch tvých temných tůních,
Už nedočtu ani jednu z těch knih,
protože se náš čas krátí
a písmenka se ve tmě ztrácí.
Asi stejně jako zájem tvůj,
o to poznat vesmír můj.
Začetl ses nejspíš jinde,
jenže přestat psát mi nejde.
A tak psát budu asi dál,
a budu čekat na ten velký grál.
Až mi jednou okem řekneš,
Že jsem tvá a jinou nechceš.

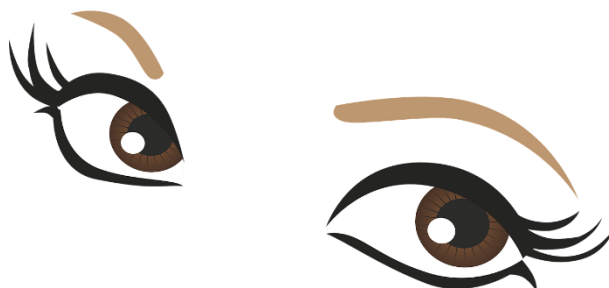

Protože oči,
ty přece nikdy nelžou.”

Byla jsem překvapená, jak velký potlesk jsem za tenhle přednes sklidila. Pro jistotu jsem se ale hned podívala po Kláře. Usmívala se a telefon měla pořád namířený na mě. Bylo mi jasné, že pochopila o kom nebo o čem ta báseň byla. A zdálo se, že není našťvaná.

Tak to nakonec nebylo tak hrozné. A ještě za to mám i diplom, a dokonce i poukázku do knihkupectví.

N. Ondřejková 9. A

PATNÁCT

Patnáct let a svět je celý nový,
puberta nás mění, sny nám loví.
Každý den je jiný, plný změn,
v srdci chaos, v duši mlžný sen.

Zrcadlo se směje, tělo se mění,
růst a hormony, každý má své snění.
Kamarádi blízcí, lásky první,
každý krok je zvláštní, trochu nervní.

Škola, povinnosti, touha žít,
co se zítra stane, nelze předpovídat.
Rodiče jsou blízko, přesto vzdálení,
hledáme svůj směr, své vlastní znamení.

Svět je velký, plný možností,
puberta nás učí hledat odpovědnosti.
V přátelích a rodině, oporu najdeme,
s důvěrou a láskou všechny zmatky najdeme.

Každý den je krokem k dospělosti,

puberta je zkouška naší statečnosti.

Patnáct let je časem objevování,
v srdci nosíme sny a přání.

P. Pudilová , A. Kuzebauchová, A. Malinová 8. B

Vypadá, že je pořád smutná,
ale ve skutečnosti je jí všechno putna.
Pak zase moc všechno řeší,
na dospělost se už těší.

V tomto věku rozum chybí,
každá neplecha se jí zlíbí.
Na telefonu pořád visí,
už to nikdy nebude jako kdysi.

Užirá ji neustálé porovnávání,
avšak být hubená je její jediné přání.
Pochyby o postavě jí nechybí,
nic na ní se jí nelíbí.

J. Vavrová 8. A

